

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Sigueu misericordiosos com el Pare

No hi ha malalties sinó malalts, és una afirmació que segurament tots hem sentit alguna vegada. Vol expressar una realitat i és que la malaltia és allò que es troba en els llibres de medicina, en les estadístiques i en les investigacions científiques; i el malalt és aquell home o dona concrets que la pateix, a qui s'han d'aplicar i sovint adaptar aquells medicaments que el poden ajudar a superar la malaltia o, sinó, a conviure-hi amb una certa qualitat de vida, amb dignitat.

Fa trenta anys que el Papa Sant Joan Pau II va instituir per primera vegada una Jornada Mundial del Malalt, amb l'objectiu de sensibilitzar el Poble de Déu, les institucions sanitàries catòliques i tota la societat sobre la necessitat d'assistir els malalts i aquells que en tenen cura. La Jornada se celebra aquest diumenge.

El lema escollit per a la Jornada d'aquest any 2022 és «Sigueu misericordiosos com el Pare és misericordiós» (Lc 6,36).

Aquest missatge ens fa girar la mirada, ens diu el Papa Francesc, vers Déu, que és ric en misericòrdia i que mira els seus fills amb misericòrdia fins i tot quan s'allunyen d'Ell.

11 FEBRER
JORNADA MUNDIAL DEL MALALT

22 MAIG
PASQUA DEL MALALT

ACOMPANYAR EN EL SOFRIMENT

CONFERENCIA EPISCOPAL ESPAÑOLA
COMISIÓN EPISCOPAL PARA LA PASTORAL SOCIAL Y PROMOCIÓN HUMANA
Subcomisión Episcopal para la Acción Caritativa y Social

que acollia els pobres i els malalts, i així ens ensenyava que nosaltres hem de fer també el mateix amb els nostres germans malalts.

Ell vol fer arribar la seva misericòrdia als malalts a través de nosaltres, com a germans que som.

Són molts els malalts que en aquest temps de pandèmia han hagut de patir físicament i psicològicament en estar ingressats als hospitals i a les unitats de cures intensives, i també per la soledat. Per això cal agrair, una vegada més, a tots els professionals sanitaris i als voluntaris que han dedicat molt i molt de temps als malalts exposant fins i tot la seva salut i la seva pròpia vida.

Però també a tots aquells que a través de la Pastoral de la Salut han fet present l'amor i misericòrdia del Senyor als germans

malalts, ja sigui als seus domicilis ja sigui als hospitals, amb la pregària, els sagraments i el suport espiritual, tot recordant que aquesta no és una responsabilitat només dels ministres de l'Església sinó de tots els cristians: «Veniu a mi, beneïts del meu Pare, perquè vaig estar malalt i em va visitar» (Mt 25,36).

Però la misericòrdia no és només un sentiment ocasional, és força i tendresa a la vegada. Ell vetlla i ens cuida amb la força d'un pare i amb la tendresa d'una mare.

I la seva misericòrdia ens ha arribat sobretot en el seu Fill, fet home com nosaltres,

malalts, ja sigui als seus domicilis ja sigui als hospitals, amb la pregària, els sagraments i el suport espiritual, tot recordant que aquesta no és una responsabilitat només dels ministres de l'Església sinó de tots els cristians: «Veniu a mi, beneïts del meu Pare, perquè vaig estar malalt i em va visitar» (Mt 25,36).

ENTREVISTA

Meditació cristiana

MARTA SERRALLONGA

El primer i el tercer diumenge de cada mes, a les 18.40 h, la pastoral de l'escola Jesuïtes Casp, amb l'impuls d'un grup de famílies i el suport de l'església del Sagrat Cor de Jesús (Casp, 27. Barcelona), organitza una meditació cristiana adreçada a infants i adolescents, que té una durada d'uns 15 minuts. En acabar, se celebra l'Eucaristia familiar (19.30 h). La impulsora de la iniciativa és la metgessa i mare Marta Serrallonga, que forma part del grup de meditació setmanal de la WCCM (Comunitat Mundial de Meditació Cristiana).

Per què ajuda la meditació?

Perquè canvia aspectes de la teva quotidianitat, ajuda a transcendir l'ego i a entrar en una altra dimensió que ens fa falta a tots, però sobretot a nens i nenes, avui tan acostumats als beneficis però també a la intoxicació i a l'addicció a les eines digitals. Els joves són el futur. Si els poguéssim donar eines per a trobar-se amb ells mateixos, per a trobar el silenci, la quietud i la calma... seria meravellós.

Com s'enllaça la meditació amb l'experiència cristiana?

La Meditació Contemplativa la feia Jesús quan es retirava a pregar al desert, i la practicaven mares i pares del desert en la tradició cristiana dels s. III i IV; de fet, és d'ells d'on sorgeix aquest tipus d'oració. La Comunitat Mundial de la Meditació Cristiana la va fundar John Main, OSB, al s. XX, i és gràcies a ell que la seva pràctica està cada vegada més estesa a tot el món. Per a gaudir-la de veritat cal meditar cada dia; si pot ser, dues vegades.

Com sorgeix la iniciativa?

Les motivacions venen després de constatar en pròpia persona els avantatges de la constància en la contemplació i en els beneficis de fer-ho en grup. En la vida tan activa que tots portem, amb agendes tan plenes, tants compromisos i obligacions, i addictes com som, adults i joves, de les eines digitals, la possibilitat d'una estona de silenci, quietud i calma no té preu.

Òscar Bardají i Martin

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Unes estampes que uneixen

Una família immigrant d'origen paquistanès, de religió hindú, porta els seus fills a una escola cristiana. Pares i fills tenen un tracte educat i deferent vers els altres i en especial vers el professorat. La integració dels infants al ritme escolar no ha estat difícil ni problemàtic. Fa uns anys que varen arribar i tenen un domini de la llengua molt correcte. A més, els més petits ja han nascut aquí.

Fa unes setmanes, els pares s'adreçaren a la directora del centre per demanar-li una estampa del sant patró de l'escola i una de Jesús. Ho raonaren així: «A casa tenim un altar familiar on hi són representats els nostres protectors. Els preguem per demanar que vetllin per la família. Els nostres fills, en ocasions, ens parlen del sant patró de l'escola i de Jesús. Sabem que aquest sant i Jesús vetllen pels nostres fills mentre són a l'escola i voldríem tenir les seves estampes a l'altar familiar. És el que els volem demanar. Vostès sempre han mostrat molt de respecte per les nostres creences, per la nostra religió, i volem que, posant les estampes a casa, els nostres fills vegin com ho valorem i com ens agradaria que ells també ho facin.»

Bon exemple d'apropament i de coneixement interreligiós mutu que, des del diàleg respectuós, fomenta el respecte i conrea l'esperit fratern. Neix de l'acceptació de l'altre i de les seves conviccions i afavorint el coneixement de la diversitat de tradicions, apropa les persones. Una comunicació fraterna basada en el coneixement i el diàleg inicial, afavorits per la mediació dels infants i l'explicació de les seves vivències a l'escola i pel tracte interpersonal dels adults. Un apropament en aquest cas que des del contacte i coneixement inicial entre pares i educadors genera un diàleg col·laboratiu en la pregària comuna. «Que de la vostra boca no surtin mai paraules perverses; tan sols, quan calgui, paraules bones que edificuin els altres i facin bé als qui les escolten» (Ef 4,29).

A l'altar familiar, junt als símbols i llums propis de la seva religió hi ha les estampes del sant patró de l'escola i de Jesús. Resta oberta la possibilitat de parlar de Déu amb totes les persones. Ell que es dona a conèixer a cada persona, vol la vida per tothom. «Aquest és l'indret del meu repòs per sempre, m'agrada, hi vull residir» (Sl 132,14).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Misión

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

El Santo Padre, en la Exhortación Apostólica *Gaudete et Exsultate* sobre la llamada a la santidad en el mundo actual, se dirige a cada uno de nosotros, nos hace caer en la cuenta y nos anima: «Tú también necesitas concebir la totalidad de tu vida como una misión.»

Misión comprendida en el plan de Amor del Señor hacia nosotros. «Para un cristiano —dice el Papa— no es posible pensar en la propia misión en la tierra sin concebirla como un camino de santidad, porque «esta es la voluntad de Dios: vuestra santificación» (1 Ts 4,3).»

Misión personal, que siguiendo a Jesucristo y bajo la guía del Espíritu, deseamos realizar de la mejor manera posible. «Cada santo es una misión; es un proyecto del Padre para refle-

jar y encarnar, en un momento determinado de la historia, un aspecto del Evangelio» (Ge 19-20,23).

Misión que sólo podemos desarrollar plenamente cuando nos unimos en Comunidad, en Pueblo de Dios que camina unido bajo la guía del Espíritu Santo, así nos propone la sinodalidad.

En estos días los santos copatrones de Europa, Cirilo y Metodio, junto con Benito, Catalina de Siena, Brígida y Teresa Benedicta, nos recuerdan, que la misión que «tiene su sentido pleno en Cristo y solo se entiende desde él», la debemos realizar en comunidad; «la santificación es un camino comunitario».

Que santa María, nuestra Madre, nos proteja y acompañe en este «caminar juntos» hacia el Padre.

Lectures de la missa diària i santoral

14. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Ac 13,46-49 / Sl 116 / Lc 10,1-9]. Sant Ciril, monjo, i sant Metodi, bisbe, germans grecs (IX), evangelitzadors dels eslaus, copatrons d'Europa; sant Valentí, prev. romà i mr. (s. III); sant Antoni (Antoniet), mr.

15. ■ Dimarts [Jm 1,12-18 / Sl 93 / Mc 8,14-21]. Sant Faustí i santa Jovita, germans mrs.; santa Geòrgia, vg.; sant Claudi de La Colombière (†1682), prev. jesuïta; sant Joan Baptista de la Concepció, prev. trinitari.

16. ■ Dimecres [Jm 1,19-27 / Sl 14 / Mc 8,22-26]. Sant Onèsim, bisbe; santa Juliàna, vg. i mr.; sant Honest; beat Joan de Sant Domènec, mr.; beat Simó de Càscia, prev. agustiniana; sant Porfiri, mr. (309) a l'Àsia Menor.

17. ■ Dijous [Jm 2,1-9 / Sl 33 / Mc 8,27-33]. Sant Aleix Falconieri (†1310) i els altres 6 florentins fund. Servents de Maria o servites (1304, OSM). Sant Ròmul, mr. (302); sant Silví, bisbe.

18. ■ Divendres [Jm 2,14-24.26 / Sl 111 / Mc 8,34-9,1]. Sant Simeó, bisbe de Jerusalem, parent de Jesús; sant Eladi (†632), bisbe de Toledo; beat Joan de Fièsolle (fra Angèlic), prev. dominicà, pintor; santa Bernadeta Soubirous (†1879), vg., vident de Lourdes; beat Francesc de Regis Clé, prev. paül i mr.

19. ■ Dissabte [Jm 3,1-10 / Sl 11 / Mc 9,2-13]. Sant Gabí, prev. i mr. (296); sant Conrad de Piacenza, ermità; beat Àlvar de Còrdova, prev. dominicà; sant Jordi, monjo; beata Elisabet Picenardi, vg. servita.

20. ■ † Diumenge vinent, VII de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [1Sa 26,27-9.12-13.22-23 / Sl 102 / 1Co 15,45-49 / Lc 6,27-38]. Sants Nemesi i Potami, mrs.; sant Eleuteri (s. V), bisbe; sants Francesc i Jacinta Marto (Fàtima); santa Amada, rel.; beat Maurici Proeta, agustiniana, de Castelló d'Empúries.

DIUMENGE VI DE DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura del llibre de Jeremies (Jr 17,5-8)

Això diu el Senyor: Maleït l'home que es refia de l'ajut humà, que busca un home per fer-ne el seu braç dret, mentre el seu cor s'allunya del Senyor. Serà com la pomera de Sodoma en el desert de l'Arabà, que no tasta mai un moment de bonança; viu en els indrets xardorosos de l'estepa, en una terra salada que no es pot habitar.

Beneït l'home que es refia de l'ajut del Senyor, i troba en el Senyor la seguretat. Serà com un arbre plantat ran de l'aigua, que estén les arrels vora el corrent; quan ve l'estiu, ell no té por, i el seu fullatge es manté fresc; en anys de secada no es neguiteja ni deixa de donar fruit.

Salm responsorial (1)

R. *Feliç l'home que té posada en el Senyor la seva confiança.*

Feliç l'home que no es guia pels consells dels injustos, / ni va pels camins dels pecadors, / ni s'asseu al ròdol burleta dels descreguts. / Estima de cor la llei del Senyor, / la repassa meditant-la nit i dia. R.

Serà com un arbre que arrela vora l'aigua: / dona fruit quan n'és el temps / i mai no es marceix el seu fullatge, / duu a bon terme tot el que emprèn. R.

No serà així la sort dels injustos; / seran com la palla escampada pel vent. / El Senyor empara els camins dels justos, / i els dels culpables, acaben malament. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau al cristians de Corint (1Co 15,12.16-20)

Germans, si prediquem que Crist ha ressuscitat d'entre els morts, ¿com és que entre vosaltres alguns neguen la resurrecció dels morts? Perquè si fos veritat que els morts no ressusciten, tampoc Crist no hauria ressuscitat. I si Crist no hagués ressuscitat, la vostra fe no tindria objecte, encara estariu submergits en els vostres pecats. A més, els qui han mort creient en Crist estarien perduts sense remei; si l'esperança que tenim posada en Crist no va més enllà d'aquesta vida, som els qui fem més llàstima de tots els homes. Però la veritat és que Crist ha ressuscitat d'entre els morts, el primer d'entre tots els qui han mort.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluç (Lc 6,17.20-26)

En aquell temps, Jesús amb els deixebles baixà de la muntanya i s'aturà en un indret pla on hi havia molts dels seus seguidors i una gentada del poble, que havia vingut de tot el país dels jueus, de Jerusalem i de la costa de Tir i de Sidó.

Jesús alçà els ulls i digué mirant els seus deixebles: «Feliços els pobres: el Regne de Déu és per a vosaltres. Feliços els qui ara passeu fam: vindrà el dia que sereu saciats. Feliços els qui ara ploreu: vindrà el dia que riureu. Feliços vosaltres quan, per causa del Fill de l'home, la gent us odia, us esquivarà, us ofendrà i denigrarà el vostre nom: aquell dia alegru-vos i feu festa, perquè la vostra recompensa és gran en el cel; igual feien els seus pares amb els profetes.

Però ai de vosaltres, els rics: ja heu rebut el vostre consol. Ai de vosaltres els qui ara aneu tips: vindrà el dia que passareu fam. Ai de vosaltres, els qui ara rieu: vindrà el dia que us doldreu i plorareu. Ai quan tota la gent parlarà bé de vosaltres: igual feien els seus pares amb els falsos profetes.»

Lectura del llibre de Jeremies (Jr 17,5-8)

Esto dice el Señor: «Maldito quien confía en el hombre, y busca el apoyo de las criaturas, apartando su corazón del Señor. Será como cardo en la estepa, que nunca recibe la lluvia; habitará en un árido desierto, tierra salobre e inhóspita.

Bendito quien confía en el Señor y pone en el Señor su confianza. Será un árbol plantado junto al agua, que alarga a la corriente sus raíces; no teme la llegada del estío, su follaje siempre está verde; en año de sequía no se inquieta, ni dejará por eso de dar fruto».

Salmo responsorial (1)

R. *Dichoso el hombre que ha puesto su confianza en el Señor.*

Dichoso el hombre / que no sigue el consejo de los impíos, / ni entra por la senda de los pecadores, / ni se sienta en la reunión de los cínicos; / sino que su gozo es la ley del Señor, / y medita su ley día y noche. R.

Será como un árbol / plantado al borde de la acequia: / da fruto en su sazón / y no se marchitan sus hojas; / y cuanto emprende tiene buen fin. R.

No así los impíos, no así; / serán paja que arrebatada el viento. / Porque el Señor protege el camino de los justos, / pero el camino de los impíos acaba mal. R.

Lectura de la primera carta del apòstol san Pablo a los Corintios (1Co 15,12.16-20)

Hermanos: Si se anuncia que Cristo ha resucitado de entre los muertos, ¿cómo dicen algunos de entre vosotros que no hay resurrección de muertos? Pues si los muertos no resucitan, tampoco Cristo ha resucitado; y, si Cristo no ha resucitado, vuestra fe no tiene sentido, seguís estando en vuestros pecados; de modo que incluso los que murieron en Cristo han perecido. Si hemos puesto nuestra esperanza en Cristo solo en esta vida, somos los más desgraciados de toda la humanidad. Pero Cristo ha resucitado de entre los muertos y es primicia de los que han muerto.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 6,17.20-26)

En aquel tiempo, Jesús bajó del monte con los Doce, se paró en una llanura con un grupo grande de discípulos y una gran muchedumbre del pueblo, procedente de toda Judea, de Jerusalén y de la costa de Tiro y de Sidón. Él, levantando los ojos hacia sus discípulos, les decía: «Bienaventurados los pobres, porque vuestro es el reino de Dios. Bienaventurados los que ahora tenéis hambre, porque quedaréis saciados. Bienaventurados los que ahora lloráis, porque reiréis. Bienaventurados vosotros cuando os odian los hombres, y os excluyan, y os insulten y proscriban vuestro nombre como infame, por causa del Hijo del hombre. Alegraos ese día y saltad de gozo, porque vuestra recompensa será grande en el cielo. Eso es lo que hacían vuestros padres con los profetas.

Pero ¡ay de vosotros, los ricos, porque ya habéis recibido vuestro consuelo! ¡Ay de vosotros, los que estáis saciados, porque tendréis hambre! ¡Ay de los que ahora reís, porque haréis duelo y lloraréis! ¡Ay si todo el mundo habla bien de vosotros! Eso es lo que vuestros padres hacían con los falsos profetas.»

«Feliços els pobres. Ai de vosaltres, els rics»

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

Jesús forma una comunitat de deixebles que, després d'ell, continuaran la seva tasca, impulsats per l'Esperit Sant, que es perllongarà en el temps i en l'espai. Però no només forma una comunitat de vida i d'acció amb el grup dels seus Dotze apòstols, sinó que es preocupa també d'anar ensenyant amb la seva paraula profètica a les gents que se li acosten encuriolats a escoltar-lo. Més endavant, després de la seva Transfiguració, Jesús es dedicarà més estretament a la formació dels Dotze amb ensenyaments referents a la necessitat d'encaminar-se a Jerusalem per a acceptar la creu.

En l'Evangelí d'avui se'ns presenta la proclamació de les benaurances segons la tradició de Lluç, una mica més breu que la de Mateu, i que van acompanyades de sengles malaurances. Jesús, com els antics profetes, proclama la salvació sobre aquells que pateixen innocentment: els pobres, els qui passen gana, els qui ploren, i els exclosos i proscrius per causa del Fill de l'home.

Les benaurances, més que una proposta ètica, són un anunci profètic. Contra tota evidència, volen aportar el consol de les promeses de Déu als qui pateixen de forma innocent la pobresa, la fam (pensem en les plagues que l'ocasionen, tantes vegades), el dol (la mort per vellesa o malaltia), i la persecució, especialment aquella que desencadena la fe en el Fill de l'home.

Contràriament, dels que viuen satisfets i saciats, dels que riuen i dels elogiats per tots, Déu es desentén. Ells ja han rebut la paga que aquest món pot donar: el benestar, la despreocupació i l'admiració dels altres.

Les benaurances expressen, a més, la vida de Jesús. Ell mateix ens dona exemple de pobresa voluntària o despreniment en renunciar a una professió i una llar, de fam en els quaranta dies de desert, de llàgrimes pel seu amic Llätzer i per la ciutat de Jerusalem, de persecució i de mort a la creu. Viure segons l'esperit de les benaurances és viure segons el model que els evangelis ens presenten de Jesús, és viure la vida evangèlica de Jesús. Per això la benaurança de Déu es va plasmar en la seva vida ressuscitada al costat de Déu.

Déu ofereix la seva benaurança, el seu consol i la seva promesa de salvació, a la humanitat lacerada pel pecat, el dolor i la divisió. Donem-li gràcies, posem la nostra esperança en la misericòrdia de Déu, i fem-nos nosaltres mateixos dignes d'ella.

VIDA DIOCESANA

Activitats de l'Administrador diocesà

Diumenge 13, a les 11 h. Missa patronal a la Parròquia de Sant Valentí de Terrassa.

Dilluns 14, a les 17 h. Reunió de bisbes de la Província Eclesiàstica de Barcelona.

Dimarts 15 i dimecres 16. Conferència Episcopal Tarraconense.

Divendres 18, a les 11 h. Consell episcopal.

Diumenge 20, a les 12 h. Confirmacions a la Parròquia de Sant Esteve de Granollers.

Llibres

Dietari d'un viatge per les regions de l'Iraq (1922-1923), del P. Bonaventura Ubach. Aquest llibre de 180 pàgines, editat per Publicacions de l'Abadia de Montserrat, és una edició molt acurada del dietari del monjo de Montserrat sobre el viatge a Mesopotàmia dels anys 1920, en el qual trobem molts costums arcaics de l'antic Orient i diverses mostres del folklore oriental.

Presca de possessió i inici de ministeri de Mons. Salvador Cristau com a Bisbe de Terrassa

El dissabte 5 de febrer, al matí, la Catedral de Terrassa va acollir la presa de possessió i inici de ministeri del segon Bisbe de Terrassa, Mons. Salvador Cristau i Coll, nomenat pel Papa Francesc el 3 de desembre de 2021.

Varen participar en la celebració 20 prelats: cardenals, arquebisbes i bisbes, entre ells Mons. Joan Josep Omella, Cardenal Arquebisbe de Barcelona, i Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, Arquebisbe de Sevilla, els abats de Montserrat i de Poblet, 110 preveres i 20 diaques, els seminaristes diocesans, 60 religiosos de les comunitats presents a la diòcesi i més de 300 feligresos. A més, foren convidats representants d'altres confessions cristianes i religions. Hi assistiren els alcaldes i regidors de diversos municipis, representants d'institucions civils i la Directora d'Afers Religiosos de la Generalitat de Catalunya. El Nunci de Sa Santedat, Mons. Bernardito C. Auza, no pogué ser present per problemes tècnics del seu vol aeri i delegà la seva actuació en el Cardenal Arquebisbe de Barcelona.

A l'atri del temple, el Cardenal Omella, acompanyat per Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, presentà el nou Bisbe al clergat de la Catedral. Mn. Fidel Catalán, Rector, li donà a besar el *Lignum crucis*. Mons. Cristau asper-

Bes del *Lignum crucis*

gí amb aigua beneïda el poble i feu l'entrada solemne. La comitiva es dirigí a la Capella del Santíssim per fer un moment de pregària i, acte seguit, a la sagristia, davant del Col·legi de Consultors, Mons. Cristau va fer la professió de fe i el jurament de fidelitat i acceptació.

Professió de fe i jurament de fidelitat

Seguidament, se celebrà l'Eucaristia, presidida en el seu inici pel Cardenal Omella. Es llegí un missatge del Nunci, i Mons. Omella demanà que es mostressin i es llegissin públicament les lletres apostòliques amb el nomenament de Mons. Cristau. Un cop llegides, el Cardenal Omella entregà el

bàcul a Mons. Cristau i el feu seure a la càtedra episcopal, expressant la presa de possessió. Tots els presents aplaudiren i una representació de la diòcesi passà a saludar el nou Bisbe, que a partir d'aquell moment presidí la celebració.

Presca de possessió de la càtedra

En la seva homilia, Mons. Cristau assenyalà els dos objectius principals per a la nova època que s'iniciava: l'evangelització i caminar junts sinodalment. Demanà als diocesans la col·laboració i l'ajut i també que preguessin pel seu nou pastor. En acabar la celebració el poble fidel pogué saludar el seu Bisbe.

Salutació dels fidels

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

Sed misericordiosos como el Padre

No hay enfermedades sino enfermos, es una afirmación que seguramente todos hemos oído alguna vez. Quiere expresar una realidad y es que la enfermedad es lo que se encuentra en los libros de medicina, en las estadísticas y en las investigaciones científicas; y el enfermo es aquel hombre o mujer concretos que la padece, al que deben aplicarse y a menudo adaptar aquellos medicamentos y terapias que le pueden ayudar a superar la enfermedad o sino, a convivir con ella con una cierta calidad de vida, con dignidad.

Hace treinta años que el Papa San Juan Pablo II instituyó por prime-

ra vez una Jornada Mundial del Enfermo con el objetivo de sensibilizar al Pueblo de Dios, a las instituciones sanitarias católicas y a toda la sociedad sobre la necesidad de asistir a los enfermos y aquellos que lo cuidan. Este domingo celebramos dicha Jornada.

El lema escogido para la Jornada de este año 2022 es «Sed misericordiosos como el Padre es misericordioso» (Lc 6,36).

Este mensaje nos hace girar la mirada, nos dice el Papa Francisco, hacia Dios que es rico en misericordia y que mira a sus hijos con misericordia incluso cuando se alejan de Él.

Pero la misericordia no es sólo un sentimiento ocasional, es fuerza y ternura a la vez. Él vela y nos cuida con la fuerza de un padre y con la ternura de una madre.

Y su misericordia nos ha llegado sobre todo en su Hijo, hecho hombre como nosotros, que acogía a los pobres y a los enfermos, y así nos enseñaba que nosotros debemos hacer también lo mismo con nuestros hermanos enfermos.

Él quiere hacer llegar su misericordia a los enfermos a través de nosotros como hermanos que somos.

Son muchos los enfermos que en este tiempo de pandemia han su-

frido, tanto física como psicológicamente, al estar ingresados en los hospitales y en las unidades de cuidados intensivos, y también por la soledad. Por eso hay que recordar y agradecer, una vez más, a todos los profesionales sanitarios y a los voluntarios que han dedicado mucho tiempo a los enfermos exponiendo incluso su salud y su propia vida.

Pero también a todos aquellos que a través de la Pastoral de la Salud han hecho presente el amor y la misericordia del Señor a los hermanos enfermos ya sea en sus domicilios o en los hospitales con la oración, los sacramentos y el apoyo espiritual, recordando que ésta no es una responsabilidad sólo de los ministros de la Iglesia sino de todos los cristianos: «Venid a mí, benditos de mi Padre, porque estuve enfermo y me visitasteis» (Mt 25,36).

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

